

[Anne Grete Holmsgård]

lønmodtagere faktisk også synes det, og at det aldrig har været muligt at sælge ideen til dem. Det har været muligt at sælge den til nogle i fagbevægelsen, men det har aldrig været muligt massivt at sælge den til danske lønarbejdere, og jeg synes, det er en lykke, at det endnu ikke er lykkedes at få dem til at hoppe på den galej.

Ove Jensen (FP):

Folketinget skal overhovedet ikke blande sig i, om der skal være overskudsdeling eller medeje for de ansatte ude på virksomhederne. Hvis en virksomhed kan blive enig med sine ansatte om at lave en eller anden form for overskudsdeling, står det dem jo frit for at gøre det. Men det er i alle tilfælde ikke noget, som vedkommer folketetinget eller det radikale venstre.

Fremskridtspartiet afviser forslaget.

Maisted (FD):

Vi lever i et lønmodtagersamfund, og det kan undre én, at der ikke er nogen lønmodtagere, der har taget denne glimrende idé op, så der blev skabt en række virksomheder, som var ejet af lønmodtagerne selv og de altså på den måde dannede deres egen virksomhed og afprøvede de glimrende ideer, som hr. Svend Auken, det radikale venstre og SF ønsker der skal gennemføres ved hjælp af en lovgivning. Det er et ganske typisk forslag fra den side af salen – og det kan heller ikke undre, at det radikale venstre er med på den – at man ønsker at skabe et barnepigesystem, hvor man vil være formynder for, hvad den danske lønmodtager skal synes er rigtigt.

Efter min opfattelse interesserer lønmodtagerne sig for at få så meget i lønningsposen som overhovedet muligt. De ønsker at have så stor en tryghed i deres ansættelsesforhold som muligt, og de ønsker at få så stor en pension som muligt og at blive ligestillet på pensionsområdet med alle andre i dette samfund, altså tjenestemænd og andre: ens pension til alle. Det ville være noget at slås for, og derfor synes jeg, at man af hensyn til lønmodtagerne klart burde afvise denne form for barnepigeforslag.

Det, der underer mig ved arbejdsministerens svar, er, at det var en helt anden boldgade. Nu sagde arbejdsministeren, at man

ikke kunne tilslutte sig dette her, men gerne ville føre en stram indkomstpoltik, fordi man skulle have betalingsbalanceunderskudet væk i løbet af de næste fem år, altså senest 1990.

Nu har vi hørt 3 tal: i 1983, da der blev udskrevet folketingsvalg, var det 3 år. Det var 1986. Så har vi hørt statsministeren sige, at man skulle have balance på betalingsbalancen i 1988. Og nu hører vi arbejdsministeren sige 1990. Hvad bliver det næste? Der kommer jo guldkorn frem under behandlingen af diverse forslag. Dette synes jeg faktisk er noget af det vigtigste at få afklaret i forbindelse med det foreliggende beslutningsforslag.

Så siger hr. Svend Auken, at han ønsker at være med til at sprede ejendomsretten. Ja men socialdemokratiet er jo det parti, der har modarbejdet en spredning af ejendomsretten med den største effekt. De har sørget for, at der har været enorme underskud på de offentlige budgetter, således at man skulle ud at sælge statsobligationer. Og hvem er det, der har købt disse statsobligationer? Det er kapitalejerne. Og hvem er det, der skal betale dem tilbage? Det er lønmodtagerne. Altså er praktisk socialdemokratisk politik det stik modsatte af at sprede ejendomsretten. Så kunne man forestille sig, hvad det kunne udvikle sig til, hvis man også fik gennemført et forslag af denne art.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der får mig til at blande mig i debatten, er to ting. For det første, at jeg har haft den oplevelse at være ansat på en fabrik, som blev lukket af nogle multinationale selskaber, og hvor man forsøgte at lave noget, der hed en folkeaktiefabrik. Det var 3-F i Horsens. Det var noget med, at vi alle sammen skulle købe aktier; vi gjorde det, og vi mistede alle vores penge. Det gik simpelt hen ikke, for der blev lagt så mange hindringer i vejen. Men jeg har stor interesse i, at vi kommer videre med vores demokrati på arbejdspladserne.

Den anden grund til, at jeg kom herop, er de to konservative talere, vi har hørt. Jeg lyttede til hr. Gammelgaards tale og kom til at tænke på, hvad jeg hører, når jeg ellers lytter til konservative. De priser vort demokratiske samfund for og bag vel vidende – for det